

Flaggermusen 2001

Toril Carlsen og Kjell Magnus Sandve, foto: Erik Berg

Sesongens siste premiere bare bestyrket det inntrykket vi i økende grad har fått utover sesongen: Den Norske Opera er nå i ferd med å få et lag med egne sangere som overbeviser og står på selvstendig og sterk grunn. Denne gang var det **Cecilie Rønning** som sto fram for oss i rollen som Adele, kammerpiken. Hun hadde en overbevisende opptreden og henne vil vi sikkert høre mer fra i sesongene som kommer.

Cecilie Rønning, foto: Erik Berg

Dette ikke for å ta luven av de allerede etablerte, som særlig **Toril Carlsen** som Rosalinde von Eisenstein og **Kjell Magnus Sandve** som Gabriel von Eisenstein. Brilljerte gjorde også **Ivar Gilhuus** som den sangglade tenoren, mens **Anders Vangen** hadde en vanvittig akrobatisk scene som en noe bedugget fengselsdirektør.

Jon Skolmen, foto: Erik Berg

Jon Skolmen har scenen for seg selv i en lang monolog i starten på tredjeakt som Frosch, fangevokteren. Teksten er delvis fri og lagt opp til anledningen. Her slenger han av seg blødmer - *"hadde Shakespeare levd nå, ville han snudd seg i sin grav"* - foruten at han berører sitt eget forhold til opera og Bjørvikautbyggingen: *"Flytter de operabygget nye åtte meter og nye åtte meter til, er vi snart på Vestbanen!"*

Det er slike improvisasjoner som operetten gir anledning til. Siste gang **Flaggermusen** ble framført på Den Norske Opera (1998) var det med **Ragnar Ulfung** i denne rollen. Da var det sang til, dette slipper **Skolmen**. Resultatet blir ren og skjær underholdning uten de store vyene, og uten å ta seg selv for høytidelig. Da blir det gags og løyer, og slikt morer oss.

Dette har appell til langt flere enn det tradisjonelle operapublikummet, slik vi opplevde i går. Overraskende mange var ungdom, helt ned til de yngste årsklasser. Forestillingen ga dem absolutt den underholdning de var kommet for å oppleve.

I tillegg: noe av Strauss' mest populære musikk, toner og wiener-valser de fleste kjenner igjen.

Strauss skrev sin populære operette i 1874, og den har siden blitt en av hans mest spilte. Den har i alle år stått på repertoarlista til Den Norske Opera, og denne innstuderingen spilles nå for 55. gang. Man kan alltid ha sin oppfatning om reprise på reprise av populære forestillinger, og særlig operetter. Men denne oppsetningen er fortsatt stram, humørskapende og elegant.

Denne forestillingen markerte også den offisielle avskjeden til **Torill Eriksen** som her opptrådte i rollen som Prins Orlovsky. Operasjef **Bjørn Simensen** *'ble hentet inn fra celle 1'* som **Jon Skolmen** uttrykte det, og overleverte henne en laurbærkrans. *"I Norge har vi tradisjon for at skøyteløpere og operasangere får laurbær rundt halsen,"* sa han. Men vi vil fortsatt se henne på scenen i sesongen som kommer.

Kjell Moe
kulturspeilet@pluto.no